

2016

No. 42

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

**WET van 10 maart 2016, houdende vaststelling van regels
betreffende elektriciteitsvoorziening.
(Elektriciteitswet 2016)**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat - in verband met het bevorderen van de beschikbaarheid, betaalbaarheid, duurzaamheid en milieuhygiëne in de elektriciteitsvoorzieningssector - het nodig is regels vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

1. de Minister: de Minister belast met energiezaken,
2. de EAS: de Energie Autoriteit Suriname,
3. elektriciteitsbedrijf: een rechtspersoon als bedoeld in artikel 10,
4. producent: een rechtspersoon of een organisatorische eenheid binnen een rechtspersoon die zich bezighoudt met het opwekken van elektriciteit, voor levering aan het landelijk net,

5. afnemer: een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die beschikt over een aansluiting op het landelijk net,
6. zelfopwekker: een afnemer die voor eigen verbruik duurzame elektriciteit opwekt en die de geproduceerde elektriciteit via het landelijk net met het eigenverbruik saldeert, tegen voorwaarden en tarieven als opgenomen in het ESP,
- g. installateur: een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon belast met het aanleggen, uitbreiden en onderhouden van elektrische installaties van afnemers en toekomstige afnemers,
- h. keuringsinstantie: een bij staatsbesluit ingestelde onafhankelijke instantie, die bevoegd is elektrische installaties van het elektriciteitsbedrijf, de producenten en de afnemers te keuren,
- i. net: een of meer verbindingen voor de transmissie en distributie van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel- en onderstations en andere hulpmiddelen, voor zover deze verbindingen en hulpmiddelen niet liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer,
- j. landelijk net alle netten onder het beheer van het elektriciteitsbedrijf,
- k. aansluiting: een of meer verbindingen tussen het landelijk net en een elektrische installatie van een afnemer voor de levering van elektriciteit,

- l. duurzame elektriciteit elektriciteit, opgewekt in technische installaties die uitsluitend gebruikmaken van hernieuwbare energiebronnen,
- m. ESP: het Elektriciteitssectorplan als omschreven in artikel 8.
- n. staatsbedrijf: een bedrijf waarvan alle aandelen (100%) in handen moet zijn van de Staat.

Artikel 2

Tot de elektriciteitsvoorzieningssector als onderdeel van de energiesector, worden in deze wet gerekend:

- het elektriciteitsbedrijf,
- de producenten,
- de installateurs,
- de keuringsinstantie.

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN EAS MET BETREKKING TOT DE ELEKTRICITEITSVOORZIENINGSSECTOR

Artikel 3

1. De EAS richt zich bij het uitoefenen van haar taken en bevoegdheden op de regulering van de elektriciteitsvoorzieningssector als geheel.
2. De EAS vervult zowel toezichthoudende als aansturendetaken en zij adviseert de Minister en de sector gevraagd en ongevraagd. Zij bevordert voorts de communicatie tussen het elektriciteitsbedrijf, de producenten, de installateurs en de keuringsinstantie.

3. De in deze wet opgenomen taken en bevoegdheden van de EAS hebben uitsluitend betrekking op de elektriciteitsvoorzieningssector, zelfopwekkers en gesubsidieerde afnemers.
4. Om haar taken verband houdend met onderhavige wet uit te voeren mag de EAS maximaal 5 personeelsleden in dienst nemen. De 5 personeelsleden hebben tenminste een afgeronde Hbo opleiding. Ter uitvoering van het ESP kan bij staatsbesluit het maximaal aantal toegestane personeelsleden worden verhoogd en de bij die personeelsleden behorende vereiste opleiding worden bepaald.

Artikel 4

De EAS verricht onder meer de volgende taken:

- a. het verzamelen van gegevens en het produceren van statistische informatie,
- b. het voorbereiden van het ESP,
- c. het houden van toezicht op de naleving van deze wet en de daaruit voortvloeiende bepalingen,
- d. het geven van bindende aanwijzingen aan het elektriciteitsbedrijf in verband met de uitvoering van deze wet en de daaruit voortvloeiende bepalingen,
- e. het continu monitoren van het Kwaliteits- en Capaciteitsplan van het elektriciteitsbedrijf als omschreven in artikel 15,
- f. het houden van toezicht op de naleving van overeenkomsten tussen het elektriciteitsbedrijf, de Staat en de producenten,
- g. het minimaal eenmaal per drie jaar uitvoeren van management en engineering audits bij het elektriciteitsbedrijf en producenten,
- h. het geven van bindende aanwijzingen aan gesubsidieerde afnemers in verband met de toepassing van energie-efficiëntie richtlijnen als opgenomen in het ESP,

- i. voorts verricht de EAS alle overige uit deze wet voortgekomen taken die niet uitdrukkelijk aan een ander orgaan of instantie zijn opgedragen.

STATISTIEKEN

Artikel 5

1. De EAS verzamelt, bewerkt en interpreteert alle relevante gegevens uit de elektriciteitsvoorzieningssector en presenteert op grond daarvan samenhangende statistische informatie.
2. De EAS onderhoudt ten behoeve van de elektriciteitsvoorzieningssector een management informatie systeem.
3. De EAS is gehouden om minimaal een keer per jaar betrouwbare en samenhangende statistieken, die de ontwikkelingen binnen de elektriciteitsvoorzieningssector weergeven, te publiceren op een voor de overheid, de elektriciteitsvoorzieningssector en afnemers toegankelijke wijze.

Artikel 6

1. De EAS is bevoegd aan het elektriciteitsbedrijf, producenten, installateurs, keuringsinstantie, zelfopwekkers of gesubsidieerde afnemers gegevens of inlichtingen te vragen, die zij nodig acht bij de uitvoering van haar taken.
2. Degene aan wie de in lid 1 bedoelde gegevens of inlichtingen zijn gevraagd, is verplicht deze, binnen de door de EAS gestelde redelijke termijn, te verstrekken.
3. Het elektriciteitsbedrijf, de producenten, installateurs en keuringsinstantie zijn gehouden hun administraties op zodanige wijze in te richten dat de benodigde gegevens op eenvoudige wijze kunnen worden verkregen.

Artikel 7

1. Onverminderd de in artikel 6 genoemde bevoegdheid van de EAS om gegevens of inlichtingen op te vragen, is het elektriciteitsbedrijf gehouden om periodiek, elektronisch en volgens een vastgesteld format, gegevens aan de EAS te verstrekken.

Deze gegevens hebben betrekking op:

- het verloop van de belasting per onderstation in het landelijk net,
- het verloop van het geleverde vermogen door producenten bij de inkoop van elektriciteit,
- de geleverde energie per maand door producenten,
- storingsstatistieken en detail informatie bij storingen met een uitval waarvan de belasting groter dan 1 MW is,
- het maandelijks kWh-verbruik per afnemersgroep,
- het maandelijks kWh-gefactureerde bedrag per afnemersgroep,
- de maandelijkse kVA-belasting gefactureerd per afnemersgroep,
- de maandelijkse cosphi / kVARh facturering per afnemersgroep,
- de kosten per producent per maand voor het leveren van elektriciteit,
- het aantal nieuwe aansluitingen per maand en de daarbij behorende relevante gegevens,
- alle relevante gegevens m.b.t. operationele en onderhoudskosten,
- drie maandelijkse personeelsmutatie.

Deze lijst van door het elektriciteitsbedrijf aan de EAS te verstrekken gegevens wordt in het ESP aangevuld.

2. Onverminderd de in artikel 6 genoemde bevoegdheid van de EAS om gegevens of inlichtingen op te vragen, zijn de producenten gehouden om periodiek, elektronisch en volgens een vastgesteld format, gegevens aan de EAS te verstrekken.

Deze gegevens hebben betrekking op:

- de geleverde MWh per maand aan het elektriciteitsbedrijf,
- de hoeveelheid verbruikte brandstoffen bij de productie van elektriciteit,
- de beschikbaarheid van vermogen in de afgelopen maand,
- de beschikbaarheid van vermogen in het komende kwartaal.

Deze lijst van door de producenten aan de EAS te verstrekken gegevens wordt in het ESP aangevuld.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens behoren de EAS binnen een in het ESP nader te bepalen tijdspanne na de betreffende periode te hebben bereikt.

ELEKTRICITEIT SECTOR PLAN (ESP)

Artikel 8

1. De Regering stelt ten minste eenmaal in vijf jaar het door de EAS voorbereide ESP bij staatsbesluit vast.
2. Het ESP legt het strategisch plan voor de sector met een tijdshorizon van ten minste twintig jaar vast en geeft richting aan van overheidswege te nemen beslissingen betreffende de eerstvolgende vijf jaar in verband met het op betrouwbare, doelmatige, duurzame en milieuhygiënisch verantwoorde wijze uitvoeren van de elektriciteitsvoorziening.
3. Het ESP wordt door de EAS in samenspraak met de elektriciteitsvoorzieningssector voorbereid.
Bij de voorbereiding betreft de EAS voorts de Minister en de naar haar oordeel, in verband met de te behandelen onderwerpen, meest belanghebbende bestuursorganen, instellingen en organisaties.

4. In het ESP wordt ingegaan op de algehele toereikendheid van het elektriciteitsvoorzieningssysteem en de geraamde vraag naar elektriciteit waarbij in elk geval aandacht wordt besteed aan:
 - a. de betrouwbaarheid van het elektriciteitsvoorzieningssysteem,
 - b. het geraamde evenwicht tussen vraag en aanbod in de volgende vijf jaar,
 - c. de vooruitzichten inzake de elektriciteitsvoorziening met een tijdshorizon van ten minste twintig jaar.

5. Het ESP bestaat uit een strategisch, technisch en reguleringsplan.
Het strategisch plan maakt deel uit van het Ontwikkelingsplan, als bedoeld in de artikel 40 van de grondwet. Het bevat een samenvatting die geschikt is voor opname in het Ontwikkelingsplan.

Artikel 9

1. Voorts zijn in het ESP ten minste opgenomen:
 - a. een analyse van de ontwikkelingen op de nationale en internationale energiemarkt en de effecten daarvan op een betrouwbaar, duurzaam, doelmatig en milieuhygiënisch verantwoord functionerende energiehuishouding,
 - b. een analyse van veranderingen in het gebruik van energiebronnen voor het opwekken van elektriciteit en van de wijze waarop en de mate waarin zich een duurzame energiehuishouding ontwikkelt,
 - c. een prognose van het elektriciteitsverbruik op korte, middellange en lange termijn,
 - d. de planning van de behoeften aan investeringen in productie-, transmissie- en distributiecapaciteit, teneinde te voldoen aan de vraag naar elektriciteit van het landelijk net en de distributie aan de afnemers te verzekeren,

- e. de procedure waarmee in geplande nieuwe behoeften en vervangingscapaciteit wordt voorzien door leveringen uit nieuwe of bestaande productie-installaties,
 - f. de minimale normen ten aanzien van leveringszekerheid waarop afnemers moeten kunnen rekenen,
 - g. de te hanteren methodologie voor tariefsbepaling,
 - h. een financiële projectie van de elektriciteitssector voor de betreffende periode van vijf jaar en een analyse van de opties voor het terugdringen van de overheidssubsidies,
 - i. een overzicht van de beoogde resultaten inzake de bevordering van een betrouwbaar, duurzaam, doelmatig en milieuhygiënisch verantwoord functionerende energiehuishouding, en een overzicht van de methoden om die resultaten in de betreffende periode van vijf jaar na te streven,
 - j. de kwaliteits en veiligheidsnormen die van toepassing zullen zijn op de elektriciteitsvoorzieningssector.
 - k. de overtredingen, de hoogte van de boete per overtreding, de strafopleggingsprocedures conform de administratieve boete en de wijze van de strafoplegging.
2. De Minister kan, in verband met de uitvoering van het ESP, richtlijnen geven aan de EAS.

HET ELEKTRICITEITSBEDRIJF

Artikel 10

1. Het elektriciteitsbedrijf is rechtspersoon naar Surinaams recht. De Staat Suriname is enig aandeelhouder van het elektriciteitsbedrijf.

2. Het elektriciteitsbedrijf is concessiehouder ter zake het kopen van elektriciteit ten behoeve van het landelijk net en het leveren van elektriciteit aan afnemers via het landelijk net.
3. Op grond van haar concessie beschikt het elektriciteitsbedrijf over het exclusieve recht om gekochte elektriciteit via het landelijk net te leveren aan afnemers, behoudens het recht van de Staat om zelf elektriciteit te kopen of op te wekken en via het landelijk net of andere netten te leveren aan het elektriciteitsbedrijf of aan energie-intensieve ondernemingen tegen speciale voorwaarden en tarieven.
4. Het elektriciteitsbedrijf is netbeheerder van het landelijk net voor transmissie en distributie van elektriciteit.

Artikel 11

1. Het elektriciteitsbedrijf voert, met inachtneming van de kwaliteit, haar taken op de economisch meest efficiëntem manier uit.
2. Het elektriciteitsbedrijf is gehouden de economisch meest voordelige elektriciteit te distribueren, behoudens het bepaalde in lid 3.
3. Het elektriciteitsbedrijf is verplicht op elk moment elektriciteit van een zelfopwekker te aanvaarden, indien het teruglevering van elektriciteit als omschreven in artikel 20 lid 4, betreft.
4. Het elektriciteitsbedrijf is verplicht op elk moment elektriciteit te aanvaarden van een producent als bedoeld in artikel 20 lid 1a, indien het productie uit zonne- of windenergie betreft.

ORGANISATIESTRUCTUUR EN ADMINISTRATIE

Artikel 12

1. Het elektriciteitsbedrijf is verplicht zijn activiteiten als netbeheerder in een organisatorische eenheid onder te brengen, gescheiden van andere activiteiten met een eigen management en een afzonderlijke boekhouding.
2. Het elektriciteitsbedrijf is verplicht zijn activiteiten als koper en leverancier van elektriciteit in een organisatorische eenheid onder te brengen, gescheiden van andere activiteiten met een eigen management en een afzonderlijke boekhouding.
3. Het toerekenen van kosten aan activiteiten als bedoeld in de leden 1 en 2, geschiedt overeenkomstig de methodologie voor kostenallocatie zoals opgenomen in het ESP.
4. De EAS is bevoegd richtlijnen te geven ter zake de inrichting van de afzonderlijke boekhoudingen van het elektriciteitsbedrijf.

Artikel 13

1. Het elektriciteitsbedrijf als netbeheerder, is gehouden:
 - a. netten aan te leggen, te herstellen, te vernieuwen of uit te breiden,
 - b. het landelijk net in werking te hebben en te onderhouden,
 - c. de veiligheid en betrouwbaarheid van het landelijk net en transmissie van elektriciteit over het landelijk net op de meest doelmatige wijze te waarborgen,
 - d. op grond van artikel 16, derden te voorzien van een aansluiting op het landelijk net,
 - e. ter waarborging van de leveringszekerheid, voldoende reservecapaciteit in het landelijk net aan te houden.

2. Het elektriciteitsbedrijf als koper en leverancier van elektriciteit is gehouden:
 - a. de elektriciteit die door een producent wordt geleverd aan het landelijk net te meten, en deze gegevens te verstrekken aan die producent,
 - b. de hoeveelheid elektrische energie die door een zelfopwekker met een gescheiden aansluiting voor de productie-installatie wordt geleverd aan het landelijk net te meten, en deze gegevens te verstrekken aan die zelfopwekker,
 - c. de elektriciteit die door een afnemer wordt verbruikt te meten, en deze te factureren overeenkomstig de in het het ESP voorgeschreven tarievenmethodologie,

CONTROLE OP INRICHTINGEN EN INSTALLATIES

Artikel 14

1. De EAS stelt voorschriften vast waaraan de installaties voor het overbrengen, omzetten en verdelen van elektrische energie moeten voldoen.
2. Het elektriciteitsbedrijf legt alle plannen in verband met de bouw van inrichtingen voor het overbrengen, omzetten en verdelen van elektrische energie ter goedkeuring aan de EAS voor. De EAS is gehouden binnen 2 weken te reageren.

KWALITEITS- EN CAPACITEITSPLAN

Artikel 15

1. Het elektriciteitsbedrijf draagt zorg voor doelmatige waarborging van de veiligheid en betrouwbaarheid van het landelijk net; het stelt in verband hiermee een Kwaliteits- en Capaciteitsplan op met tijdshorizon van vijf jaar.

2. Het elektriciteitsbedrijf maakt ten minste eenmaal in twee jaar naar tevredenheid van de EAS aannemelijk dat het Kwaliteits- en Capaciteitsplan als bedoeld in lid 1, toereikend is.
3. De EAS kan regels stellen ter zake storingsregistratie en overige aanlevering van data met betrekking tot de in lid 1 bedoelde waarborging en de rapportage hierover.

AANSLUITING OP HET LANDELIJK NET

Artikel 16

1. Het elektriciteitsbedrijf is verplicht degene die daarom verzoekt te voorzien van een aansluiting op het landelijk net met inachtneming van de in het ESP vastgestelde voorwaarden, waaronder de termijn tussen aanvraag en aansluiting en het aansluittarief.
2. Het elektriciteitsbedrijf onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen degenen jegens wie de verplichting bedoeld in lid 1, geldt.
3. Het elektriciteitsbedrijf levert te allen tijde, met inachtneming van het vermogen waarvoor de afnemer op het landelijk net is aangesloten en tegen de in artikel 17 bedoelde tarieven, elke verlangde hoeveelheid elektrische energie, behoudens in geval van overmacht en in geval het op grond van de overeenkomst met de afnemer van zijn leveringsplicht is ontslagen.

ELEKTRICITEITSTARIEF

Artikel 17

1. Het elektriciteitstarief stelt het elektriciteitsbedrijf in staat haar efficiënte kosten verband houdende met de koop, transmissie, distributie en levering van elektriciteit, terug te verdienen.
2. De efficiënte kosten worden vermeerderd met een toegestane marge.
3. De structuur van het elektriciteitstarief houdt rekening met verschillen in kosten per type afnemer.
4. De Raad van Ministers bepaalt welke groepen of categorieën van afnemers voor subsidie in aanmerking komen.
De jaarlijks te verstrekken subsidies worden in de staatsbegroting opgenomen.
5. De kostenallocatie, de structuur van het elektriciteitstarief en de te hanteren methodologie bij het berekenen daarvan, worden opgenomen in het ESP. De EAS houdt toezicht op het toepassen van de methodologie en geeft ter zake bindende instructies.

Artikel 18

1. Het aansluittarief waartegen toekomstige afnemers worden aangesloten op het landelijk net ligt niet hoger dan de som van de efficiënte kosten voor het tot stand brengen van de fysieke verbinding van de installatie van de toekomstige afnemer met het landelijk net.
2. Het aansluittarief als bedoeld in lid 1, wordt vastgesteld door de EAS aan de hand van de in het ESP voorgeschreven methodologie.

3. De efficiënte kosten voor het aansluiten van toekomstigeafnemers, voor zover niet reeds verhaald middels het aansluittarief, worden verhaald middels het elektriciteitstarief.

Artikel 19

1. De EAS kan bij een gesubsidieerde afnemer onderzoek doen plegen naar de mate waarin deze afnemer bij zijn elektriciteitsverbruik de energie-efficiëntie richtlijnen als opgenomen in het ESP, in acht neemt.
2. Afhankelijk van het resultaat van het in lid 1 bedoelde onderzoek, geeft de EAS aanwijzingen gericht op verbetering van de energie-efficiëntie. De afnemer is verplicht deze aanwijzingen op te volgen.
3. Indien de door de EAS gegeven aanwijzingen als bedoeld in lid 2, niet binnen de door de EAS gestelde redelijke termijn zijn opgevolgd, kan de EAS de Regering adviseren om de aan de betreffende afnemer toegekende subsidie op te schorten of in te trekken. De EAS stelt het elektriciteitsbedrijf in kennis van de getroffen maatregel.

LEVERING VAN ELEKTRICITEIT AAN HET ELEKTRICITEITSBEDRIJF TEN BEHOEVE VAN HET LANDELIJK NET

Artikel 20

1. Levering van elektriciteit aan het elektriciteitsbedrijf kan geschieden door:
 - a. producenten die beschikken over een vergunning,
 - b. zelfopwekkers bij teruglevering van elektriciteit,

- c. producenten die op grond van een overeenkomst met de Staat elektriciteit middels waterkrachtwerken produceren of andere elektriciteitsproductie installaties met potentieel grote sociale gevolgen en milieueffecten.
2. Producenten zijn gehouden hun installaties zodanig te onderhouden dat ze te allen tijde kunnen voldoen aan de voorwaarden opgenomen in hun overeenkomst met de Staat of het elektriciteitsbedrijf.
 3. De EAS kan ter zake het bepaalde in lid 2 bindende instructies geven aan de producenten.
 4. Er is sprake van teruglevering van elektriciteit als genoemd in lid 1b, indien de totale kWh-jaarproductie van een zelfopwekker lager ligt dan zijn totale kWh-jaarverbruik.
 5. In het ESP zijn ter zake levering van elektriciteit door zelfopwekkers nadere bepalingen opgenomen, waaronder:
 - a. de voorwaarden voor aansluiting van de productie-installatie op het landelijk net,
 - b. de aansluitkosten en het tarief waartegen de zelfopwekker zijn kWh-verbruik mag salderen met zijn kWh-productie.

UITBREIDING VAN CAPACITEIT VOOR DE PRODUCTIE VAN DUURZAME ELEKTRICITEIT

Artikel 21

1. Uitbreiding van capaciteit voor de productie van duurzame elektriciteit ten behoeve van het landelijk net geschiedt, middels het houden van een openbare aanbesteding, onder toezicht van de EAS. Het elektriciteitsbedrijf als koper van elektriciteit is verantwoordelijk voor de organisatie van de aanbesteding.

2. Behoudens het bepaalde in lid 1, zal bij of krachtens staatsbesluit, uitsluitend bij capaciteitsuitbreiding door middel van waterkrachtwerken of andere elektriciteitsproductieprojecten met potentieel grote sociale gevolgen en milieueffecten, worden afgezien van het houden van een aanbesteding. De toewijzing hiervan zal uitsluitend ten gunste van een staatsbedrijf geschieden.
3. De openbare aanbesteding als bedoeld in lid 1, verloopt volgens de bestaande objectieve, transparante en niet discriminerende criteria die in het ESP zijn opgenomen.
De criteria omvatten ten minste:
 - a. het vereiste vermogen van de installatie,
 - b. de capaciteitsfactor,
 - c. de locatie waar levering aan het landelijk net moet plaatsvinden,
 - d. de aard van de primaire bronnen,
 - e. de milieueffecten en de noodzakelijke mitigatie daarvan,
 - f. de minimale energie-efficiëntie waarden die bereikt dienen te worden,
 - g. de duur waarvoor een vergunning wordt verstrekt,
 - h. de risico-allocaties,
 - i. de bijzondere kenmerken van de aanvrager, zoals technische, economische en financiële capaciteit en ervaring.
4. Degene aan wie de in lid 1 bedoelde uitbreiding is gegund, verkrijgt vergunning van de Minister voor het bouwen, in bedrijf stellen en in bedrijf houden van een inrichting voor het opwekken van elektrische energie; aan de vergunning kunnen algemene en bijzondere voorwaarden worden verbonden.
5. Het elektriciteitsbedrijf is gehouden een leveringsovereenkomst aan te gaan met producenten, die conform lid 4 beschikken over een vergunning voor de productie van elektriciteit ten behoeve van het landelijk net.

6. Een concept leveringsovereenkomst als bedoeld in lid 5 maakt deel uit van de aanbestedingsdocumenten. Van de concept leveringsovereenkomst mag na de aanbesteding niet meer worden afgeweken.

INSTALLATEURS

Artikel 22

1. Het aanleggen, uitbreiden en reviseren van elektrische installaties ten behoeve van afnemers en toekomstige afnemers van elektriciteit, geschiedt uitsluitend door installateurs die door de EAS zijn erkend.
2. De bestaande voorwaarden waaraan installateurs moeten voldoen om als zodanig te worden erkend, kunnen door de EAS worden aangevuld. De voorwaarden worden vastgesteld in het ESP. De installateurs worden driejaarlijks op grond van deze erkenningsvoorwaarden getoetst.
3. De installateurs zijn gehouden de vastgestelde richtlijnen in verband met de uitvoering van hun werkzaamheden te volgen. De EAS kan ter zake bindende aanwijzingen geven.

KEURINGSINSTANTIE

Artikel 23

1. Binnen 2 jaar na afkondiging van onderhavige wet zal er bij staatsbesluit de keuringsinstantie worden ingesteld belast met het keuren van elektrische installaties.
2. De N.V. Energiebedrijven Suriname kan als keuringsinstantie worden aangewezen maar is dan verplicht zijn activiteiten als keuringsinstantie in een organisatorische eenheid onder te brengen, gescheiden van andere activiteiten met een afzonderlijke boekhouding.

3. De keuringsinstantie verricht, al dan niet wettelijk vereiste, keuringen van elektrische installaties in opdracht en voor rekening van de eigenaar van de betreffende installatie.
4. Keuring van elektrische installaties door de keuringsinstantie is in de volgende gevallen verplicht:
 - a. bij nieuwe installaties, vóór aansluiting op het landelijk net,
 - b. bij tijdelijke installaties, vóór aansluiting op het landelijk net,
 - c. bij revisie of bij uitbreiding van reeds aangesloten installaties.
5. Indien daartoe aanleiding bestaat, kan de EAS als toezichthouder reeds gekeurde installaties opnieuw **laten** keuren.
6. De keuringsnormen worden in het ESP vastgesteld.

GESCHILLENBESLECHTING

Artikel 24

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 10 van de Grondwet, beslecht de EAS geschillen tussen:
 - het elektriciteitsbedrijf en de producenten,
 - het elektriciteitsbedrijf en een zelfopwekker met een verbruik van meer dan 10 gigawattuur per jaar, met betrekking tot de toepassing van de in deze wet, en de daarop berustende bepalingen, vastgestelde regels en voorwaarden.
2. Bij staatsbesluit worden ter zake de geschillenbeslechting nadere regels vastgesteld.

TOEZICHT

Artikel 25

1. De EAS is belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.
2. De EAS kan bindende aanwijzingen alsmede richtlijnen geven in verband met de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet.
3. De directeur van de EAS wijst de EAS-functionarissen of aangetrokken deskundigen aan die met de uitvoering van het toezicht worden belast.

ADMINISTRATIEVE BOETE

Artikel 26

1. In geval van overtreding van de bij of krachtens deze wet vastgestelde regels kan de EAS, na de betrokkene schriftelijk in gebreke te hebben gesteld en na ommekomst van de in de ingebrekestelling genoemde termijn, een administratieve boete opleggen van ten hoogste tien miljoen Surinaamse Dollars. In het ESP worden richtlijnen voor het opleggen van administratieve boetes opgenomen.
2. De EAS kan een krachtens lid 1 van dit artikel opgelegde boete, alsmede de kosten van de invordering, bij dwangbevel invorderen.
3. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaarders exploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

4. De betrokkene kan betreffende de opgelegde boete binnen vijf werkdagen na kennisgeving in beroep gaan bij de Minister.

SLOTBEPALINGEN

GEHEIMHOUDINGSPLICHT

Artikel 27

1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.
2. Een overtreding van het bepaalde in lid 1 levert een strafbaar feit op conform het Wetboek van Strafrecht Titel XVI - Schending van geheimen.

ALGEMENE DELEGATIEBEPALING

Artikel 28

Onverminderd de bepalingen van deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen ter zake de uitvoering van de in deze wet geregelde onderwerpen, nadere regels bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 29

1. Binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet wordt aan de bestaande producenten door de Minister een vergunning verstrekt in de zin van artikel 20 lid 1a.

2. De vergunning als bedoeld in lid 1 bepaalt onder meer:
 - de locatie van de centrale waarmee elektriciteit wordt geproduceerd,
 - de onderstations waar levering aan het landelijk net zal plaatsvinden,
 - het geïnstalleerde vermogen van de centrale,
 - de duur van de vergunning.Overeenkomstig artikel 21 lid 4 kunnen aan deze vergunning algemene en bijzondere voorwaarden worden verbonden.
3. Binnen vijf jaar na afkondiging van deze wet zal de Regering de resolutie van 22 juni 1973 no. 5935, (G.B. 1973 no. 99) verstrekken aan de N.V. Energiebedrijven Suriname intrekken.

Artikel 30

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Elektriciteitswet 2016.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging, met uitzondering van artikel 12, welke op 1 januari na afkondiging van deze wet in werking treedt en artikel 22 welke twee jaar na afkondiging van deze wet in werking treedt.
4. De Minister belast met energiezaken is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 10e maart 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste maart 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.F. NOERSALIM

**WET van 10 maart 2016, houdende vaststelling van regels betreffende elektriciteitsvoorziening.
(Elektriciteitswet 2016)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

Het belang van betrouwbare energievoorziening werd reeds door de Grondwetgever onderschreven. Energie, dus ook elektriciteit, is door de Grondwetgever als een van de basisbehoeften genoemd ten aanzien waarvan de Staat omstandigheden behoort te scheppen waardoor optimale bevrediging kan worden verkregen.

In het Ontwikkelingsplan 2012 – 2016 bevestigt de Regering haar verantwoordelijkheid voor duurzame energievoorziening en geeft voorts aan onder meer de herstructurering van de sector ter hand te zullen nemen.

Elektriciteit en elektriciteitsvoorziening

Onder elektriciteitsvoorziening wordt verstaan het totale systeem van productie, transmissie, distributie en systeemaansluitingen.

Elektriciteit als nutsvoorziening, wordt geproduceerd in opwekcentrales; de productie geschiedt doorgaans in meerdere via een net verbonden opwekcentrales. Via het distributienet worden afnemers voorzien van elektriciteit.

De continuïteit in de elektriciteitsvoorziening is essentieel omdat de consequenties bij het wegvallen van de voorziening verstrekkend zijn en uiteindelijk kunnen leiden tot ontwrichting van de samenleving. In dat geval zijn de maatschappelijke kosten een veelvoud van eventueel bespaarde voorzieningskosten.

Waarborgen publieke belangen in de elektriciteitsvoorzieningssector door de Staat

Zoals hierboven geïndiceerd, heeft de samenleving met het oog op haar verdere ontwikkeling, belang bij duurzame elektriciteitsvoorziening. De Staat draagt mede daarom de verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de publieke belangen in de elektriciteitsvoorzieningssector.

Primair gaat het bij het waarborgen van publieke belangen in de elektriciteitsvoorzieningssector om:

1. beschikbaarheid,
2. betaalbaarheid en
3. een zo hoog mogelijk niveau van milieukwaliteit.

Ad 1. Beschikbaarheid

Onder beschikbaarheid wordt verstaan een elektriciteitsvoorziening die op korte en lange termijn zeker is. Hierbij kunnen drie elementen worden onderscheiden, namelijk:

- voorzieningszekerheid, waarbij wordt bedoeld op beschikbaarheid van energiebronnen op lange termijn;
- leveringszekerheid, waarbij het gaat om de mate waarin afnemers onder voorzienbare omstandigheden feitelijk kunnen rekenen op de levering van energie;
- crisisbestendigheid, heeft betrekking op het voorkomen van nationale en internationale energiecrites en – indien er toch een crisis ontstaat – het beheersen van de gevolgen daarvan.

Ad 2. Betaalbaarheid

Onder betaalbaarheid wordt verstaan een elektriciteitsvoorziening die economisch efficiënt is. De economische efficiëntie omvat:

- de statische efficiëntie met zo laag mogelijke marginale kosten en
- de dynamische efficiëntie met structureel lage kosten op de langere termijn door de best mogelijke inzet van verschillende energiebronnen.

Ad 3. Hoge milieukwaliteit

Hiermee wordt bedoeld op milieuvriendelijkheid van de elektriciteitsvoorziening waarbij een zo hoog mogelijke milieukwaliteit wordt nagestreefd:

- de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de gehele keten van delfstoffenwinning tot aan energieverbruik moet zo laag mogelijk zijn;
- de uitstoot van andere stoffen zoals NO_x, SO₂, fijnstof en ander energieafval zoals kernafval moet zo beperkt mogelijk zijn;
- de overige milieuaspecten zoals behoud van biodiversiteit, aantasting van het landschap en bodemdaling, moeten in acht worden genomen.

Herstructureren van de elektriciteitsvoorzieningssector

Uit de geschiedenis van de elektriciteitssector blijkt, dat de Staat om onder meer de leveringszekerheid te kunnen garanderen, in 1981 alle aandelen in de EBS heeft overgenomen. Voorts heeft de Staat middels het verstrekken van objectsubsidie aan de EBS de prijs voor elektriciteit laag gehouden. De Staat heeft aldus middels aandeelhouderschap en subsidiebeleid de publieke belangen in de elektriciteitsvoorzieningssector weten te waarborgen.

Echter, de verstrekte subsidie vertoont reeds jaren een stijgende trend en maakt thans een substantieel deel uit van de overheidsuitgaven die in de toekomst alleen maar verder zullen stijgen. Het gevolg hiervan is dat niet de afnemer, maar de belastingbetaler steeds meer moet betalen voor het verbruik van de afnemer.

Het behoeft geen betoog dat dit systeem, waarvan geen stimulering tot efficiënte productie en doelmatig verbruik uitgaat, niet te handhaven is. Het is dus noodzakelijk dat de Overheid de objectsubsidie aan de EBS afbouwt en waar noodzakelijk ter handhaving van de betaalbaarheid het instrument van subjectsubsidie in de sector introduceert.

Om de afnemer te beschermen tegen inefficiënte productie, transport en distributie van elektriciteit, is het nu ook meer dan ooit noodzakelijk de sector zodanig te herstructureren dat economische efficiëntie wordt gewaarborgd.

De elektriciteitswet 2016

De grondslag voor de nieuwe structuur is vastgelegd in de onderhavige wet die tevens het fundament legt om planmatig in stapgrootten van maximaal vijf jaar te groeien naar een duurzame elektriciteitsvoorziening. De wet regelt met name bevoegdheden, taken, verplichtingen van stakeholders in de sector en stelt regels voor hun onderlinge verhouding vast. Voorts stelt de wet het kader vast voor het elektriciteitssectorplan en wijst ten slotte het orgaan aan dat onder meer toezicht houdt op naleving van de wet.

De Energie Autoriteit Suriname (EAS)

De Regering behoudt de eindverantwoordelijkheid voor de elektriciteitsvoorziening maar delegeert via het ESP toezichthoudende en aansturende taken aan de EAS.

De EAS is een bij separate wet ingestelde rechtspersoon die wordt geleid door een directeur onder toezicht van een Raad. De EAS is ingesteld met het doel ten behoeve van de gehele sector toezichthoudende en aansturende bevoegdheden uit te oefenen, als ook de sector gevraagd en ongevraagd van advies te dienen.

Voor wat de werkzaamheden van de EAS betreft, stelt de bovenbedoelde instellingswet het kader vast waarbinnen de EAS bevoegdheden krijgt. Deze wet bepaalt voorts dat in separate regelgeving de EAS meer specifieke taken en bevoegdheden kan krijgen; de energiesector bestaat immers uit meerdere deelsectoren. Voor wat de elektriciteitsvoorziening betreft ontleent de EAS aan de onderhavige Elektriciteitswet haar nader uitgewerkte bevoegdheden en taken.

Statistieken.

Een belangrijke taak van de EAS is het verzamelen van gegevens en het produceren van betrouwbare en samenhangende statistische informatie die inspeelt op de behoefte van de Regering en de sector. Immers, voor de voorbereiding, samenstelling en handhaving van het ESP zijn statistische gegevens onontbeerlijk. Indien de gegevens niet tijdig worden verstrekt kan de EAS administratieve boetes opleggen (artikel 26).

Het elektriciteitsbedrijf

Sinds haar oprichting tot heden, anno 2016, is de N.V. Energiebedrijven Suriname een verticaal geïntegreerd bedrijf met exclusieve rechten voor, transmissie, distributie en levering van elektriciteit. Het bedrijf is voor wat betreft specifieke regelgeving slechts onderworpen aan de concessievoorwaarden opgenomen in de Resolutie van 22 juni 1973 no. 5935, (G.B. 1973 no. 99), die naar de huidige normen onvoldoende blijken te zijn om de publieke belangen in de elektriciteitsvoorzieningssector adequaat te waarborgen. Voornamelijk tegen deze achtergrond is het van belang dat de sector verder wordt gereguleerd.

Tarieven en subsidie

Om de elektriciteitsrekening laag te houden heeft de Regering gedurende de afgelopen jaren subsidie verstrekt aan het elektriciteitsbedrijf om zowel de operationele - als de kapitale kosten te dekken. Deze vorm van subsidie stimuleert niet tot doelmatige productie en doelmatig verbruik en moet daarom zo snel als mogelijk worden afgebouwd.

Om de subsidie aan het elektriciteitsbedrijf verantwoord af te bouwen en tegelijkertijd de bedrijfscontinuïteit te verzekeren, moet het bedrijf in de gelegenheid worden gesteld haar efficiënte kosten verband houdende met de koop, transmissie, distributie en levering van elektriciteit door te berekenen aan de afnemer. In het ESP zal regelgeving worden opgenomen ter vaststelling van de tarieven.

De Regering kan aan specifieke groepen in de samenleving ter ondersteuning van de betaalbaarheid, en aan geselecteerde industrieën en bedrijven ter ondersteuning van de productie, subsidie verstrekken om zodoende hun energierekening te verlagen. Bedoelde subjectsubsidie mag niet worden beschouwd als een kostenpost, en dus niet worden doorberekend in het elektriciteitsstarief in de vorm van kruissubsidie, maar komt ten laste van de Staat. De te hanteren tarieven en subsidie methodologie moet aansporen tot doelmatig verbruik.

Bij de hiervoor bedoelde, in het ESP nader te definiëren, gesubsidieerde afnemers kan de EAS onderzoek doen naar de mate waarin deze afnemers de energie-efficiëntie richtlijnen als opgenomen in het ESP opvolgen. In voorkomende gevallen kan de EAS de Staat adviseren de subsidie stop te zetten en zo de afnemer dwingen de energie-efficiëntie richtlijnen op te volgen.

Elektriciteitsproductie

Er zijn geen zwaarwichtige redenen te bedenken waarom in Suriname de productie van **duurzame** elektriciteit niet kan worden geliberaliseerd en concurrentie bij het aanbod van capaciteitsuitbreiding **voor de productie van duurzame elektriciteit** ter verkrijging van marktwerking, niet kan worden toegelaten. Deze wet opent dan ook de mogelijkheid om meerdere producenten van **duurzame** elektriciteit tot de markt toe te laten. Voor zowel de bestaande als de nieuwe producenten stelt de wet regels vast. Met de in de wet opgenomen bepalingen in artikel 21 wil de wetgever bevorderen dat het aanbestedingsproces op eerlijke en transparante wijze geschiedt. **De productie van elektriciteit uit fossiele brandstoffen blijft een aangelegenheid van staatsbedrijven.**

Salderen van energie opgewekt door zelfopwekkers

De wet biedt aan afnemers de mogelijkheid om zelf energie op te wekken en vervolgens deze energieproductie die geen gelijke tred houdt met het verbruik van de afnemer, via het landelijk net te salderen. Voorwaarde is dat het zelf opwekken geschiedt uit hernieuwbare energiebronnen.

Zo kunnen bijvoorbeeld houders van fotovoltaïsche installaties (zonnepanelen) hun overproductie tijdens de middaguren salderen met hun energieverbruik in de avonduren.

De wet stelt als salderingsgrens dat de energieproductie per jaar lager moet liggen dan het energieverbruik van de afnemer. Bij surplus mag het elektriciteitsbedrijf de extra geleverde energie niet verrekenen.

Het meten van de energieproductie kan geschieden middels salderingsmeters bij een zogeheten 'kleinverbruiker' afnemer.

Bij een zogeheten 'grootverbruiker' afnemer wordt de productie separaat gemeten van het verbruik en kan de productie-installatie, in overleg met het elektriciteitsbedrijf, zich op een andere locatie bevinden.

Bijzondere regelgeving met betrekking tot technische voorwaarden, aansluitkosten en verrekeningsprocedures worden opgenomen in het ESP.

Keuringsinstantie

Alvorens een nieuwe installatie aan te sluiten op het landelijk net of bij uitbreiding of revisie van een bestaande installatie, is het noodzakelijk dat deze wordt gekeurd door een onafhankelijke keuringsinstantie. Thans gebeurt dit door de N.V. Energiebedrijven Suriname. Ingevolge de wet zal er binnen twee jaar na inwerkingtreding van deze wet bij staatsbesluit een keuringsinstantie worden ingesteld. De N.V. Energiebedrijven Suriname kan worden belast met de taken van de keuringsinstantie, maar de Regering kan er ook voor kiezen de keuringsinstantie als zelfstandig lichaam te laten functioneren.

Indien de keuringsinstantie wordt ondergebracht bij de N.V. Energiebedrijven Suriname dan zal dit geschieden in een separate organisatorische eenheid met een gescheiden boekhouding.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 3 en 4 (EAS)

Zoals hierboven aangegeven is de EAS ingesteld met het doel ten behoeve van de gehele energiesector toezichthoudende en aansturende bevoegdheden uit te oefenen en de sector gevraagd en ongevraagd van advies te dienen.

Voor wat de werkzaamheden van de EAS betreft, stelt de voornoemde instellingswet het kader vast waarbinnen de EAS bevoegdheden krijgt en bepaalt voorts dat in separate regelgeving de EAS meer specifieke taken en bevoegdheden kan krijgen. Zo regelt de onderhavige Elektriciteitswet de taken en bevoegdheden van de EAS voor wat betreft de elektriciteitsvoorzieningssector. Deze werkzaamheden zijn erop gericht de sector te reguleren zodat een hoge mate van beschikbaarheid en betaalbaarheid van elektriciteit wordt bereikt, en de milieuhygiëne bij de productie, transmissie en distributie wordt gewaarborgd.

De EAS bevordert als toezichthoudend en aansturend orgaan onder meer de economische efficiëntie binnen de sector. Daarom beperkt de wet de Directeur van de EAS om meer personeel in dienst te nemen dan strikt noodzakelijk (artikel 3 lid 4).

Bij staatsbesluit kan het personeelsbestand worden uitgebreid.

Artikelen 5, 6 en 7 (Statistieken)

Een belangrijke taak van de EAS is het verzamelen van gegevens en het produceren van betrouwbare en samenhangende statistische informatie die inspeelt op de behoefte van de Regering en de sector. De verkregen gegevens en de geproduceerde statistieken moeten de transparantie bij het elektriciteitsbedrijf en de producenten verhogen en moeten de EAS in staat stellen haar taken bij de voorbereiding, samenstelling en handhaving van het ESP op verantwoorde wijze uit te voeren. Vanwege het belang van de gegevens en statistieken voor de sector geeft de wet de EAS de mogelijkheid om boetes op te leggen aan degenen die niet tijdig of onjuiste gegevens verstrekken aan de EAS.

Artikelen 8 en 9 (ESP)

Een andere belangrijke taak en verantwoordelijkheid van de EAS is het voorbereiden van het Elektriciteit Sector Plan (ESP). Het ESP wordt ten minste eenmaal per vijf jaar bij staatsbesluit vastgesteld (artikel 8 lid 1). Het primaire doel van het ESP is drieledig:

1. **Strategisch plan:** het ESP legt het strategisch plan voor de sector vast. In het strategisch plan moet met een tijdshorizon van ten minste 20 jaar worden aangegeven hoe verdere verduurzaming van de sector tot stand zal worden gebracht.
2. **Technisch plan:** het ESP geeft de behoeften van capaciteitsuitbreiding ten aanzien van productie, transmissie en distributie voor de periode van vijf jaar aan, het een en ander verwerkt in een totale financiële projectie van operationele en overige kosten.
3. **Reguleringsplan:** teneinde te waarborgen dat de uitvoering van en het toezicht op de regulering door de EAS plaatsvinden op basis van voorspelbare zakelijke afwegingen, legt het ESP op basis van de onderhavige wet regels vast waaraan de stakeholders in de elektriciteitsvoorzieningssector gehouden zijn.

Het regelt onder meer:

- de tarieven/subsidie methodologie die in betreffende periode zal worden gehanteerd,
- de grenzen waarbinnen de EAS als onafhankelijk regulerend orgaan mag opereren.

Artikelen 10 t/m 13 (het elektriciteitsbedrijf)

Om onder meer het toezicht op de naleving van specifieke regelgeving bij het elektriciteitsbedrijf mogelijk te maken, worden in de wet voorwaarden gesteld met betrekking tot de organisatiestructuur en de administratie (artikel 12 leden 1 en 2).

De wet eist gescheiden organisatorische eenheden; een waarin de netbeheerder is ondergebracht en een andere waarin het elektriciteitsbedrijf als koper en leverancier van elektriciteit is ondergebracht.

Een organisatorische eenheid kan ook een N.V. zijn. Zo zouden meerdere N.V.'s kunnen worden ondergebracht in een holdingstructuur zijnde het elektriciteitsbedrijf.

Nadere regelgeving hieromtrent zal worden opgenomen in een Staatsbesluit.

Artikel 14

Om zowel tijdens als na de bouw van elektrische installaties de veiligheid van mensen en goederen te waarborgen en de leveringszekerheid te verhogen, bestaan er wereldwijd tal van normen. Enkele voorbeelden zijn de NEN-normen (Nederland), EN-normen (Europa), NEC-normen (Amerika).

Het moet voor alle spelers in de sector duidelijk zijn welke normen van toepassing zijn op onze elektriciteitsvoorzieningssector en overeenkomstig welke normen elektrische installaties voor de productie, transmissie/distributie en het verbruik zullen worden gekeurd. Deze normen worden in overleg met de sector door de EAS vastgesteld.

Artikel 15

Het elektriciteitsbedrijf als netbeheerder is verantwoordelijk voor de veiligheid en betrouwbaarheid van het landelijk net. De veiligheid en betrouwbaarheid van het landelijk net moeten gegarandeerd zijn; de wet stelt daarom dat een Kwaliteits- en Capaciteitsplan de goedkeuring behoeft van de EAS. Om de effectiviteit van het Kwaliteits- en Capaciteitsplan te toetsen, is een zorgvuldige data- en storingsregistratie noodzakelijk.

Artikel 16

Het elektriciteitsbedrijf is ingevolge de wet verplicht om degene die daarom verzoekt, te voorzien van een aansluiting op het landelijk net met inachtneming van de voorwaarden als opgenomen in het ESP. Het ESP omvat technische, economische en financiële voorwaarden voor aansluiting op het landelijk net. In de praktijk zal het er op neer komen dat niet iedereen in Suriname gebruik zal maken van het landelijk net omdat het in voorkomende gevallen voor de aanvrager economisch voordeliger kan zijn om zijn elektriciteit anders te betrekken dan via het landelijk net.

De kosten voor de aanvrager verbandhoudende met een aansluiting op het landelijk net zouden bijvoorbeeld te hoog kunnen zijn. Het is van belang dat in het ESP de wijze waarop de kosten met betrekking tot aansluiting op het landelijk net tot stand komen, transparant en duidelijk zijn weergegeven.

Artikelen 17 t/m 19 (Elektriciteitstarief)

De wet stelt het elektriciteitsbedrijf in staat haar efficiënte kosten verbandhoudend met haar kernactiviteiten zijnde koop, transmissie, distributie en levering van elektriciteit, terug te verdienen. Dit betekent dat eventueel andere kosten van het elektriciteitsbedrijf die geen verband houden met haar kerntaken niet mogen worden doorberekend in het elektriciteitstarief. Bij staatsbesluit zal de toegestane marge voor het elektriciteitsbedrijf worden vastgesteld. De efficiënte kosten en de toegestane marge worden volgens een voorgeschreven methode opgenomen in het ESP, verwerkt in het elektriciteitstarief.

De Regering kan aan specifieke afnemers subsidie verstrekken; de jaarlijks te verstrekken subsidie komt ten laste van de staat en wordt in de staatsbegroting opgenomen.

Het is voor toekomstige afnemers of afnemers die een verzwaring van hun aansluiting wensen van belang dat het aansluittarief op een transparante en volgens vooraf bekende rekenmethoden (ESP) tot stand komt.

In geen geval mag het aansluittarief hoger liggen dan de noodzakelijke en efficiënte kosten die worden gemaakt bij het realiseren van de aansluiting of verzwaring.

Het kan voorkomen dat het aansluittarief lager ligt dan de noodzakelijke en efficiënte kosten die moeten worden gemaakt bij het realiseren van de aansluiting. Dit in geval er vaste tarieven bestaan voor aansluitingen die vallen binnen een vooraf gedefinieerde categorie. Het elektriciteitsbedrijf mag in dat geval de meerkosten middels het elektriciteitstarief verrekenen.

De Regering kan besluiten afnemersgroepen te subsidiëren; aan de subsidie kan zij voorwaarden verbinden. Zo kunnen voor bepaalde afnemersgroepen energie efficiëntie richtlijnen worden ontwikkeld waar zij zich aan moeten houden. De wet wil hiermee voorkomen dat energieverpilling plaatsvindt op staatskosten. De wet geeft de EAS daarom bevoegdheden om bij een gesubsidieerde afnemer onderzoek te doen met het doel om na te gaan in hoeverre de afnemer bedoelde richtlijnen naleeft. Indien de afnemer de instructies van de EAS niet opvolgt, kan de subsidie aan de afnemer worden ingetrokken.

Artikel 20

De wet regelt waaraan producenten moeten voldoen en onder welke voorwaarden energie kan worden gekocht door het elektriciteitsbedrijf. Er kunnen producenten zijn die beschikken over een vergunning en een overeenkomst voor levering van elektriciteit aan het landelijk net. Bij de koop van elektriciteit van een producent is het elektriciteitsbedrijf gehouden aan de met de producent gesloten overeenkomst en aan de richtlijnen verbandhoudende met een economisch voordelige koop van elektriciteit, zoals opgenomen in het ESP.

Levering van elektriciteit aan het elektriciteitsbedrijf kan ook geschieden door een zelfopwekker. De wet stelt zelfopwekkers in de gelegenheid hun elektriciteitsproductie te salderen met hun elektriciteitsverbruik als afnemer.

De wet maakt het mogelijk dat de Staat voor levering van duurzame elektriciteit aan het landelijk net, overeenkomsten kan aangaan met producenten van elektriciteit geproduceerd uit waterkrachtwerken of uit andere elektriciteitsproductieprojecten met potentieel grote sociale gevolgen en milieueffecten. Men moet hierbij denken aan productie van elektriciteit met energie die bijvoorbeeld vrijkomt bij vuilverbranding.

Artikel 21 (Elektriciteitsproductie)

De wet regelt dat capaciteitsuitbreiding voor de productie van duurzame elektriciteit t.b.v. het landelijk net moet geschieden middels een aanbesteding (artikel 21 lid 1). Het elektriciteitsbedrijf zorgt er voor dat de aanbestedingsdocumenten waaronder een concept leveringsovereenkomst worden opgemaakt. Tijdens het aanbestedingsproces zijn, met medeweten van alle inschrijvers, aanpassingen in de concept leveringsovereenkomst en overige aanbestedingsdocumenten mogelijk. Na de aanbesteding, met andere woorden zodra bekend is aan welke inschrijver het project wordt gegund, zijn wijzigingen in de leveringsovereenkomst niet meer toegestaan (artikel 21 lid 6). Met deze bepalingen wil de wetgever bevorderen dat het aanbestedingsproces en de uitvoering van het project, op eerlijke en transparante wijze geschieden.

Het elektriciteitsbedrijf als koper van elektriciteit is belast met het uitvoeren van de aanbesteding (artikel 21 lid 1).

De EAS is belast met het toezicht op de aanbesteding (artikel 25). Het elektriciteitsbedrijf is derhalve gehouden de EAS volledige inzage te geven in het verloop van de aanbesteding.

De technische en administratieve bepalingen opgenomen in het ESP (artikel 21 lid 3) maken deel uit van de aanbestedingsvoorwaarden.

Artikel 22 en 23 (Installateurs en de keuringsinstantie)

Het uitvoeren van installatiewerkzaamheden aan installaties aangesloten of aan te sluiten op het landelijk net, moet door erkende installateurs geschieden. Erkenning van installateurs geschiedt nu door de EBS, maar in verband met de nieuwe organisatiestructuur die de wet voorschrijft, moeten deze activiteiten worden overgedragen en wel binnen twee jaren na de inwerkingtreding van de wet.

Nadat de installateurs hun werkzaamheden hebben verricht, moet de installatie worden gekeurd. De keuringen zullen worden uitgevoerd door een keuringsinstantie of in bijzondere gevallen, bijvoorbeeld bij herkeuringen, door de EAS. De installateurs zijn gehouden de keuringsinstantie de nodige ondersteuning en informatie bij het uitvoeren van hun werk te geven. De Regering kan ervoor kiezen de keuringsinstantie onder te brengen bij de N.V. Energiebedrijven Suriname

De installateurs en de keuringsinstantie staan onder toezicht van de EAS en kunnen bij het niet naleven van de voorschriften en of richtlijnen in het ESP bindende aanwijzingen van de EAS krijgen waarop bij niet naleving een boete kan worden opgelegd.

Artikel 24 (Geschillenbeslechting)

Het beslechten van geschillen buiten de rechterlijke procedure om heeft als voordeel dat dit veel sneller geschiedt. Bovendien worden de geschillen beslecht door personen die specifieke kennis van zaken hebben. Deze mogelijkheid is in de wet opgenomen voor geschillen ontstaan tussen het elektriciteitsbedrijf en de producenten, en tussen het elektriciteitsbedrijf en een zelfopwekker met een verbruik van meer dan 10 gigawattuur per jaar. Voorts moet het gaan om geschillen die zijn ontstaan met betrekking tot de toepassing van de in deze wet, en de daarop berustende bepalingen, vastgestelde regels en voorwaarden.

Er is geen beroep mogelijk tegen de gegeven beslissing. Wanneer een van beide partijen het toch niet eens is over de uitkomst van de beslechting door de geschillencommissie, kan deze alsnog naar de rechter stappen.

De geschillencommissie hoeft geen permanent orgaan binnen de EAS te zijn, maar kan afhankelijk van de behoefte worden ingesteld. Door dit niet nadrukkelijk te regelen, laat de wetgever aan de EAS de ruimte om hieraan zo goed mogelijk invulling te geven.

Bij staatsbesluit zullen nadere regels worden gesteld die nodig zijn om de geschillenbeslechting in de praktijk mogelijk te maken. Zo zullen regels over onder meer de te volgen procedure en de samenstelling van de geschillencommissie moeten worden vastgesteld.

Artikelen 25 en 26 (Toezicht)

De EAS heeft als toezichthoudend orgaan de mogelijkheid om bindende aanwijzingen te geven. De bindende aanwijzing is een instrument dat in het bestuursrecht wordt gebruikt om naleving van wettelijke voorschriften te bewerkstelligen.

De EAS kan in alle gevallen waarbij de wet niet, niet helemaal of niet op de juiste wijze wordt nageleefd, het instrument van bindende aanwijzing inzetten.

De bindende aanwijzing kan ook tot concretisering van een norm leiden. In het bijzonder bij nieuwe regelgeving kan het voorkomen dat de na te leven normen nog onvoldoende concreet zijn en nadere instructies van de toezichthouder nodig zijn om de bedoeling van de wetgever in praktijk te brengen.

Uiteraard zal het inzetten van dit instrument pas dan geschieden wanneer blijkt dat eerdere aanwijzingen geen resultaat hebben gehad. Bij niet naleving van een bindende aanwijzing, kan een bestuurlijke boete worden opgelegd. De richtlijnen voor het opleggen en bepalen van de hoogte van deze bestuurlijke boetes zullen geregeld worden in het ESP. Dit maakt de bindende aanwijzing tot een belangrijk instrument in handen van de toezichthouder.

Artikel 29 (Overgangsbepaling)

De aannname van deze wet biedt mogelijkheden voor het herdefinieren van de elektriciteitsvoorzieningssector. Met dien verstande dat door de extra toevoeging van duurzame energiebronnen aan de opwekkingscapaciteit in Suriname mogelijkheden gecreeerd worden voor het beschikbaar stellen van energie of elektriciteit aan het achterland.

Paramaribo, 10 maart 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE